

ת"פ 14028/01/16 - מדינת ישראל - מח"ש נגד מרדכי (מוטי) בן ארמונד אוקנין

בית משפט השלום בבאר שבע

06 ספטמבר 2018

ת"פ 14028-01-16 מדינת ישראל נ' אוקנין
תיק חיצוני:

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - מח"ש ע"י ב"כ עו"ד הדס קליין
נגד	מרדכי (מוטי) בן ארמונד אוקנין ע"י ב"כ נעם אליגון
הנאשם	

פסק דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של הפרת אמונים, בניגוד לסעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז - 1984.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון (הנאשם טרם הורשע בגינו, בהתאם לאותו הסדר), בהיותו משרת כשוטר קהילתי, בדרגת רס"מ, בתחנת המשטרה בבאר - שבע, במהלך סיור שגרתי בשכונת "נווה נוי" הסמוכה לעיר, שנערך בתאריך 12.01.2015 בשעות הערב, הבחין בכלי רכב הנוסע בתוך מתחם חניה.

הנאשם ומתנדב משמר אזרחי, שהיה בן זוגו לסיור, ניגשו אל הרכב והבחינו במתלוננת, צעירה ילידת 1996, במושב הנהג, כשבסמוך אליה בן זוגה, אחד, חאלד אבו צליח (להלן: "בן הזוג").

הנאשם דרש מהמתלוננת את רשיון הנהיגה שלה ובתגובה מסרה לו, כי אין לה רשיון.

לאור האמור, הורה הנאשם למתלוננת לצאת את הרכב ולהתיישב בניידת, במושב האחורי. אז, החל לשאול אותה פרטים שונים לגבי חייה האישיים, לרבות נסיבות היכרותה עם בן הזוג. לאחר שהמתלוננת אמרה לנאשם, כי היא חוששת מההליך המשפטי הצפוי לה, הבטיח לה הנאשם, כי יעזור לה ואמר לה, כי אם תישאל על כך, עליה לומר שבן הזוג הוא האשם ושהיא לא עשתה דבר.

בהמשך, החל הנאשם לרשום דו"ח פעולה ותוך כדי כך שאל את המתלוננת שאלות אישיות ואינטימיות בנוגע לטיב היחסים בינה לבין הזוג, וכן החמיא לה על המראה החיצוני שלה.

בחלוף יומיים, שלחה המתלוננת לנאשם מסרון באמצעות יישומון "ווטסאפ" והזכירה לו, כי הבטיח לעזור לה. בתגובה, ביקש הנאשם לשלוח לו תמונה שלה.

לאחר מכן, התקשר הנאשם אל המתלוננת ואמר לה, כי לאחר שבדק במחשב בנוגע לבן הזוג, גילה כי המדובר באדם נשוי עם שבעה ילדים.

הנאשם אמר למתלוננת, כי אותו בן הזוג מעוניין רק לקיים עמה יחסי מין; כי היא "חלום של כל גבר"; כן הציע לה לצאת עמו יחד לריצה.

הנאשם הבטיח למתלוננת, כי יעזור לה וביקש לפגוש אותה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, טרם הרשעתו בדיון.

במסגרת ההודעה על הסדר הטיעון (ת/2) סוכם, כי שירות המבחן יבחן, בין היתר, את שאלת הרשעה הנאשם בדיון. עוד סוכם, כי המאשימה תגביל טעוניה לעונש מאסר צופה פני עתיד; צו של"צ; פיצוי לנפגעת העבירה, ואילו ההגנה תטען כראות עיניה.

עוד הוצגה, במסגרת ההסדר, עובדה מוסכמת בין הצדדים, על פיה לא נקט הנאשם, בעולם המעשה, בכל צעד לבירור פרטים בנוגע לבן הזוג - למעט בירור שערך בשטח, בזמן בדיקת הרכב על ידו.

ראיות לעניין ההרשעה והעונש

המאשימה לא הגישה ראיות לעניין ההרשעה והעונש בתיק זה.

ההגנה הגישה, לעניין העונש, את אמרת המתלוננת בחקירתה במח"ש (נ/1).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים, המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 40, גרוש ואב לשניים.

מאז גירושיו, שהתרחשו כשנה ומחצה טרם הגשת התסקיר הראשון, מתגורר בבית אביו.

מאז החלו ההליכים בגין העבירות דנן, מושעה מעבודתו כשוטר ומתקיים ממשכורת חלקית. טרם השעייתו, שירת במשטרת ישראל כ-14 שנים בתפקיד ראש משמרת סיור ושוטר קהילתי.

הנאשם למד בישיבה תיכונית. עם סיום לימודיו, התגייס לצה"ל במסלול ישיבות ההסדר ושירת כמ"כ טנקים בחיל השריון. לאחר שחרורו, השתלב בעבודה במפעל תע"ש כמאבטח ובהמשך, כראש צוות אבטחה. לאחר מכן, התגייס למשטרת ישראל.

טרם הסתבכותו בעבירה, ניהל הנאשם הליך גירושין ארוך, קשה וטראומטי, רווי קונפליקטים, עם אשתו לשעבר, עמה היה נשוי מאז גיל 18. הליך הגירושין היה מלווה בהגשת תלונות נגדו ובפניה לממונים עליו.

להערכת שירות המבחן, בזמן הסתבכותו היה בשיאו של המשבר הזוגי, חש פגיעה בדימויו העצמי; תחושת בדידות וצמא לקשר עם בת המין השני, הן במובן הרגשי והן במובן המיני.

הנאשם התקשה להתמודד עם משבר הגירושין ושירות המבחן התרשם, כי היה נתון בתחושות של היעדר ערך וחוסר משמעות.

בתחילת הקשר עם שירות המבחן, ביטא הנאשם הבנה ראשונית בלבד בנוגע להתנהלותו הבלתי תקינה באירוע. שירות המבחן מצא, כי הנאשם מתאים לשילוב בהליך טיפולי, לצורך העמקת תהליך ההתבוננות העצמי והביקורתי אצלו. לצורך כך, נדחה הדיון מעת לעת.

לקראת סיום ההליך, הוגש תסקיר מסכם. על פי העולה מתסקיר זה, התמיד הנאשם בהשתתפות בכל המפגשים הטיפולים; שיתף בתכניו האישיים; הביע רצון לבחון לעומק חלקי התנהגותו המכשילים ולהימנע ממצבי סיכון עתידיים.

שירות המבחן התרשם, כי יש ביכולתו של הנאשם להפיק תועלת מההליך הטיפולי וכי קיימת חשיבות רבה לאפשר לו המשך ההשתלבות בטיפול.

יצוין, במהלך תקופת שילובו בטיפול, השתלב הנאשם גם בפרוייקט "אוניברסיטה לעם", מטעם משרדי הרווחה והחינוך, במטרה לאפשר למבוגרים לרכוש השכלה אקדמית. במסגרת זו, סיים בהצטיינות ההכנות הנדרשות והשתלב בתכנית ללימודי פסיכולוגיה.

עוד החל הנאשם בהליכים להוצאת רישיון נהיגה לרכב ציבורי.

בסיום התסקיר, בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית - טיפולית, להמשיך שילובו של הנאשם בהליך הטיפול, תחת צו מבחן, שיינתן לתקופה בת שנה ומחצה; זאת, במקביל לענישה מוחשית, אשר תעביר מסר בנוגע למשמעות מעשיו, בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

על מנת למנוע פגיעה בעתידו התעסוקתי של הנאשם וכן בדימויו העצמי ובתפישתו העצמית, בא שירות המבחן בהמלצה, להימנע מהרשעתו בדין.

טענות הצדדים לעניין ההרשעה והעונש

המאשימה הדגישה הפגיעה באמון הציבור במשטרה, אשר נלוותה למעשיו של הנאשם; כמו גם הפגיעה בפרטיותה של המתלוננת, כאשר הנאשם שאל אותה לפרטים אינטימיים בנוגע ליחסיה עם בן הזוג במחיצתו בחרה להיות.

עוד ציינה המאשימה, כי היה באפשרות הנאשם להפסיק האירוע, לאחר המפגש הראשוני עם המתלוננת, אך הוא בחר להמשיך ולעמוד עמה בקשר, כך שהמאשימה אינה רואה במעשיו בבחינת כשל נקודתי.

המאשימה עותרת להרשיע הנאשם בדין ולגזור עליו עונשים של מאסר מותנה; צו של"צ; פיצוי למתלוננת.

ההגנה הדגישה, כי המדובר בטעות רגעית של היעדר שיקול דעת, שהביאה להתרסקות חייו של הנאשם.

ההגנה הדגישה, כי לאחר המפגש הראשוני במגרש החנייה, הייתה זו דווקא המתלוננת אשר יצרה קשר נוסף עם הנאשם.

ההגנה הפנתה אל מצבו הרגשי של הנאשם בזמן העבירות. לטענת ההגנה, היה הנאשם נתון במצב משברי וחיפש חום אנושי, במסגרת הימים הסוערים של התפרקות התא המשפחתי שלו.

ההגנה הדגישה את הודאת הנאשם באשמה וכן את המחירים הקשים ששילם, ועודנו משלם, על הטעות שעשה.

ההגנה עתרה, להימנע מהרשעת הנאשם בדין, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן בעניינו. עוד הציעה ההגנה, כי הנאשם ישלם עיצום כספי בדמות הוצאות משפט לטובת אוצר המדינה וכן להגדלה בהיקף שעות השל"צ.

בדברו האחרון, סיפר הנאשם על מצבו הקשה מאז הסתבכותו בעבירה - יציאתו לחופשה כפויה והיותו מושעה מעבודתו מזה שלוש שנים ומחצה. עוד סיפר על מצבו הכלכלי הקשה, לאחר התפרקות הבית. הנאשם מסר, כי חפץ לסייע למתלוננת; כי הפיק הלקחים מהסתבכותו; הנאשם הדגיש, כי בסופו של דבר לא עשה מעשה אלא הדברים הסתכמו בשיחות מילוליות.

הנאשם ביקש לקבל ולו הזדמנות אחת.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם הינה בעלת פוטנציאל לפגיעה, הן בפרטיותה של המתלוננת והן באמון הציבור במשטרה.

אם גם ניתן לקבל הסברי הנאשם, כי תחילת פניותיו למתלוננת היו במגמה לסייע לה - הרי, בהמשך, חצה הנאשם הגבולות המקובלים, הן בתשאול המתלוננת בדבר עניינה האינטימיים והן בייעוץ שמסר לה, על מנת להיטיב מצבה בהליך המשפטי הצפוי.

מתחם הענישה בגין עבירה זו, בנסיבותיה, נע בין עונש מאסר צופה פני עתיד, עתים בצירוף עונש שיקומי, עד למאסר בפועל בן מספר חודשים. ראו הפסיקה הענפה שהובאה בגזר דינה של חברתי, כב' השופטת ג' סקפה-שפירא, ת"פ 68200-03-16 **מדינת ישראל, המחלקה לחקירות שוטרים נ' מזרחי** (פורסם במאגרים).

עוד ראו, לעניין זה, גזר דינה של חברתי, כב' השופטת נ' בכור, ת.פ. 60792-07-14 **מדינת ישראל, המחלקה לחקירות שוטרים נ' כהן** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת כהן**").

עם זאת, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן, מוצא בית המשפט, כי הוצגו שיקולים המצדיקים אימוץ מלא של המלצת שירות המבחן למבוגרים, לרבות המלצתו בנוגע לאי הרשעת הנאשם, מטעמי שיקום.

אשר לשאלת ההרשעה, התבחינים העדכניים הם שניים: האחד - האם עצם טיבה של העבירה, בנסיבותיה, מאפשר הימנעות מהרשעה, כעניין ערכי, תוך שבית המשפט מביא בחשבון את אמון הציבור במערכת המשפט; השני - האם הוכח חשש קונקרטי לפגיעה בעתידו המקצועי של הנאשם ובסיכויי שיקומו, כתוצאה מהרשעתו בדיון.

במקרה דנן, התשובה לשתי השאלות הללו - חיובית.

אשר לטיבה של המעידה: המדובר באירוע נקודתי; מניעיו של הנאשם, בתחילה, היו לברר מצבה של המתלוננת, לאור נסיבות שהותה במקום. המשך השיחות עם המתלוננת החלו דווקא בשל פניה שלה לנאשם (כעולה הן מנוסח כתב

האישום והן מאמרת המתלוננת נ/1).

אכן, טעה הנאשם בשיקול דעתו, אך המדובר בטעות אחת, נקודתית, אשר בסופו של דבר, התמצתה במספר שיחות קצרות ולא הגיעה לכדי מעשה כלשהו, אם מבחינת מפגש עם המתלוננת ואם מבחינת פעולה ממשית כלשהי לשיבוש להשפעה על ההליך המשפטי (כאמור, בהתאם לעובדה המוסכמת שהוצגה במסגרת ההסדר, אין טענה, כי הנאשם עשה שימוש בסמכויות ובכלים הנתונים לו כדי לברר פרטים בנוגע לבן הזוג, מעבר לבירור הראשון בשטח, שלגביו אין טענה, כי לא היה נחוץ).

אל מול מעידה נקודתית זו, עומדות שנות שירות ארוכות של הנאשם, הן בצה"ל בתפקיד פיקודי; הן כראש צוות אבטחה במוסד בטחוני חשוב; הן במשטרת ישראל.

כל שנות השירות הללו היו ללא דופי וביום פקודה - מן הדין שתבואנה לזכות הנאשם.

הוסף לכל אלה, התרשמות שירות המבחן, לאחר הליכי בירור והערכה עמוקים ומתמשכים, כי הנאשם פעל על רקע מצוקה אישית משפחתית קשה, תוך מעורבות בהליך גירושין מכוער ובהיותו במצב ירוד של בדידות וכמיהה לקשר.

יתר על כן: גילה הנאשם, בתהליך הדרגתי, תובנה לכשל שבמעשיו, תוך השתלבות בהליך טיפולי, במסגרתו שיתף ומשתף פעולה, על הצד הטוב ביותר ושירות המבחן מתרשם מקיומו של סיכוי משמעותי, שההליך הטיפולי יסתיים בהצלחה, תוך הפקת הלקחים הנדרשים ורכישת כלים למניעת הסתבכויות בעתיד.

לכל אלה יש להוסיף, כי הנאשם זכה לתגובה קשה וכואבת לטעות שעשה, כאשר הקריירה המשטרית שלו נקטעה, הוא מושעה מעבודתו מזה זמן רב; בהתאם להתרשמות שירות המבחן, נפגע קשות דימויו העצמי ובנוסף - נפגע כלכלית. בתגובה זו, היה כדי להמחיש לנאשם, המחיר של החריגה מהשורה.

אשר לפגיעה בסיכויי שיקומו של הנאשם - זו ברורה מאליה. ראשית, להרשעה פלילית עלולה להיות, בהסתברות גבוהה, השפעה משמעותית בנוגע לשאלת המשך שירותו של הנאשם במשטרת ישראל. יתר על כן, הרשעה שכזו עלולה לפגוע, גם זאת בסביבות גבוהה, גם במאמציו לרכוש הסמכה לעיסוקים חלופיים, אם בתחום לימודי הפסיכולוגיה ואם בתחום הנהיגה על רכב ציבורי.

זהו אחד המקרים, בהם הפגיעה בסיכויי השיקום עלולה להיות קשה ובלתי מידתית אל מול ההסתבכות הפלילית, בנסיבותיה.

למעשה, אין הצדדים חלוקים, במקרה דנן, בנוגע למתווה העונשי המרכזי. הן המאשימה והן ההגנה עותרות לאמץ המלצת שירות המבחן בנוגע לענישה השיקומית ולהעמדת הנאשם תחת צו מבחן, במסגרתו ימשיך ההליך הטיפולי.

המחלוקת היחידה בין הצדדים סבה סביב שאלת ההרשעה (ובהתאם - גם האפשרות להשית עונש מאסר צופה פני עתיד).

בנוגע למחלוקת זו, לאחר שיקול ועיון מעמיק בהערכות שירות המבחן ובטענות הצדדים - מוצא בית המשפט לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, תוך קבלת הצעת ההגנה להגדלה מסוימת בהיקף שעות השל"צ.

בית המשפט אינו מוצא להטיל על הנאשם, במקרה דנן, עיצום כספי, אם בדמות הוצאות משפט לטובת אוצר המדינה, כהצעת ההגנה; ואם כפיצוי למתלוננת. בית המשפט לא התרשם מנזק ממוני שנגרם למי מהמעורבים בפרשה, ואף לא מצא, כי העבירה נעברה במטרה להפיק רווח כלכלי. לכך יש להוסיף את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הנתון בתקופת השעיה ארוכה ואף נושא בתשלומים שונים בשל התפרקות התא המשפחתי, כפי המפורט בתסקיר.

בפסק הדין ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נ' מדינת ישראל**, הורה בית המשפט על ביטול הרשעתו של מערער, אשר שימש כמעקל מטעם רשות האכיפה והגביה, והיה מעורב בפרשיית הונאה, במסגרתה הציגו הוא ואחרים מצג שווא, כאילו המדובר בשוטרים, לצורך מימוש כלי רכב מעוקלים. באותו מקרה, נערך שימוש לרעה בסמכות תוך פגיעה בפרטיותם של החייבים.

בית המשפט העליון, הרכב ברשות כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות, הורה על ביטול ההרשעה על מנת למנוע פגיעה בסיכויי שיקומו של הנאשם, אשר היה בתהליך של לימודים למקצוע.

בית המשפט מוצא, כי במקרה שלפנינו, הוכחה אף פגיעה קשה יותר בסיכויי השיקום וכי המעשה, במקרה דנן, בוודאי אינו חמור יותר מהפרשיה שנדונה באותו מקרה.

עוד, **בפרשת כהן** דלעיל, הורה בית המשפט על ביטול הכרעת דין מרשיעה בעניינו של שוטר, אשר נטל מאזרחית, לאחר שנעצרה במחסום, מכשיר טלפון חכם, שלא כדין, והחזיקו ברשותו חרף הפצרות מפקדיו, גם שם, המדובר במקרה שמבחינה ערכית - מהווה כשל חמור יותר מהמקרה דנן, מה גם, המדובר היה בפגיעה בקניינו של אזרח, במישור המעשה.

בית המשפט אינו מוצא, כי הסתבכותו זו של הנאשם דנן מטילה עליו כתם ערכי, המונע המשך שירותו למען הציבור, אם במסגרת משטרת ישראל או בכל גוף ציבורי או ממשלתי אחר ואי הרשעתו בדין עשויה לאפשר המשך התרומה מצדו למדינה ולחברה.

לאור כל האמור, תוך שבית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם בדין, מורה כדלקמן:

1. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 400 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות

עמוד 7

המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

2. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה ומחצה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.